

Ο κύριος σκοπός της προσβαλλόμενης απόφασης έγκειται στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας κατ' εφαρμογή του ψηφίσματος 1373 (2001) του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών για τον αγώνα κατά της τρομοκρατίας. Αντιθέτως, ο σκοπός του κανονισμού 443/92 είναι η παροχή αναπτυξιακής βοήθειας μέσω χρηματοδοτικής, τεχνικής και οικονομικής συνεργασίας. Οι εκτελεστικές αρμοδιότητες που απονέμονται με τη βασική αυτή πράξη αναθέτουν στην Επιτροπή τη διαχείριση της χρηματοδοτικής και τεχνικής βοήθειας και της οικονομικής συνεργασίας. Ένα μέτρο που αποβλέπει στο να βοηθήσει την Κυβέρνηση των Φιλιππίνων να καταστήσει ασφαλέστερα τα σύνορα της χώρας προς καταπολέμηση της τρομοκρατίας υπερβαίνει τις προβλεπόμενες στη βασική πράξη εκτελεστικές αρμοδιότητες και είναι ως εκ τούτου παράνομο.

Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έλαβε γνώση του πλήρους κειμένου της μόλις στις 9 Σεπτεμβρίου 2005.

(⁴) ΕΕ L 52, της 27.2.1992, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που ασκήθηκε στις 17 Νοεμβρίου 2005

(Υπόθεση C-404/05)

(2006/C 10/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Enrico Traversa και Gerald Braun, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 17 Νοεμβρίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, επιβάλλοντας στους εγκατεστημένους και εγκεκριμένους εντός άλλου κράτους μέλους ιδιωτικούς οργανισμούς ελέγχου των βιολογικών καλλιεργειών την υποχρέωση να διατηρούν στη Γερμανία κατάστημα ή άλλη μόνιμη εγκατάσταση προκειμένου να μπορούν να ασκούν τις δραστηριότητές τους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49 ΕΚ·
- 2) να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι γερμανικές αρχές επιβάλλουν σε κάθε ιδιωτικό οργανισμό ελέγχου των βιολογικών καλλιεργειών την υποχρέωση να διατηρεί στη Γερμανία κατάστημα ή άλλη μόνιμη εγκατάσταση προκειμένου αυτός να μπορεί να ασκεί στην ως άνω χώρα τις δραστηριότητές του. Η απαίτηση αυτή αντιβαίνει προς την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, διότι καθιστά αδύνατη την παροχή υπηρεσιών εντός της Γερμανίας εκ μέρους επιχειρήσεων εγκατεστημένων σε άλλα κράτη μέλη.

Ως ελεύθερη παροχή υπηρεσιών υπό την έννοια του άρθρου 49 ΕΚ νοείται το δικαίωμα προς ανεμπόδιστη παροχή υπηρεσιών από ένα κράτος μέλος εντός άλλου χωρίς την υποχρέωση να υπάρχει μόνιμη εγκατάσταση του παρέχοντος την υπηρεσία εντός του δευτέρου αυτού κράτους. Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η εξασφάλιση της ελευθερίας αυτής επιβάλλει όχι μόνον την κατάργηση κάθε δυσμενούς διακρίσεως με βάση την ιθαγένεια, αλλά και την κατάργηση όλων των περιορισμών που μπορούν να εμποδίσουν, να παρεμβάλουν προσκόμματα ή να καταστήσουν λιγότερο ελκυστικές τις δραστηριότητες του παρέχοντος υπηρεσίες ο οποίος είναι εγκατεστημένος εντός άλλου κράτους μέλους και ο οποίος παρέχει νομίμως τέτοιες υπηρεσίες. Επομένως, το άρθρο 49 ΕΚ εμποδίζει την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως ή διοικητικής πρακτικής η οποία, χωρίς αντικειμενική δικαιολογία, περιορίζει τη δυνατότητα των παρεχόντων υπηρεσίες να κάνουν χρήση στην πράξη της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών.

Οι δικαιολογίες τις οποίες επικαλείται η Γερμανική Κυβέρνηση – ήτοι η προβαλλόμενη άσκηση δημοσίας εξουσίας εκ μέρους των οργανισμών ελέγχου, καθώς και το γενικό συμφέρον – δεν μπορούν να στηρίξουν τον ως άνω περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Η επίκληση της ασκήσεως δημοσίας εξουσίας –ως δικαιολογίας του υπό κρίση περιορισμού της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών– δεν θα μπορούσε να είναι σύννομη και να γίνει δεκτή παρά μόνον αν επρόκειτο για δραστηριότητα συνεπαγόμενη άμεση και ειδική συμμετοχή στην άσκηση δημοσίας εξουσίας. Ναι μεν οι οργανισμοί ελέγχου είναι επιφορτισμένοι από τα γερμανικά ομόσπονδα κράτη (Länder) και με αρμοδιότητες δημόσιας αρχής και έχουν επίσης τη δυνατότητα να επιβάλλουν τις προβλεπόμενες από τη σχετική ρύθμιση κυρώσεις με δυνατότητα εξαναγκασμού, τούτο όμως δεν έχει σημασία έναντι του κοινοτικού δικαίου και ουδόλως επηρεάζει το γεγονός ότι η δραστηριότητα ενός οργανισμού ελέγχου η οποία ρυθμίζεται από το κοινοτικό δίκαιο μπορεί να ασκείται από οποιονδήποτε οργανισμό που διαθέτει εντός άλλου κράτους μέλους σχετική έγκριση βάσει αυτής της νομικής βάσεως στο πλαίσιο της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

Το γενικό συμφέρον δεν απειλείται από το γεγονός ότι ένας οργανισμός ελέγχου δεν διαθέτει εγκατάσταση στη Γερμανία, διότι, σύμφωνα με τα κριτήρια του κοινοτικού δικαίου, ο ουσιαστικός έλεγχος ασκείται με την έγκριση της λειτουργίας των οργανισμών ελέγχου και με την εποπτεία τους εκ μέρους των αρχών του κράτους μέλους εντός του οποίου έχει παρασχεθεί η σχετική έγκριση. Εν προκειμένω, υφίστανται επιπλέον κοινοτικές διατάξεις συντονισμού και εναρμονίσεως οι οποίες εγγυώνται ότι το γενικό συμφέρον το οποίο επικαλείται η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας επιδιώκεται επίσης βάσει των ίδιων κριτηρίων και εντός των άλλων κρατών μελών.